

एकं सातस्य जीवितम्

सा दृष्ट्वേन एतत् गृहं लक्ष्ये चलति । तत्
 पन्थायाः कोऽपि नास्ति । तस्य नेत्रेण
 अश्रूणि बहति । सा गृहे प्रविश्य, तत्
 दृश्यं पश्य सा - चकितः अभवत् ।
 तद्गृहं नासक-ग्रामे लीला नासिक-युवति
 साकं लीला नासिक-तस्य साता वसति स्म ।
 सा अतीव दृष्टि-आसीत् । किन्तु तस्य
 गृहे सन्तोषः आसीत् । लीलायाः धनेने
 सा तस्य साता वसति । सा एकः अद्या-
 पिका आसीत् । "साता... अहं विद्यालयम्
 गच्छामि" । "आम् फुत्री" ।
 एतत् दिने सा विद्यालयात् गृहे न अग-
 छति । तस्य साता भीतेना सर्वमपि
 अन्वेषति किन्तु लीला कुत्रपि नास्ति ।
 "साता... अहं आगच्छामि" लीला वदति ।
 किन्तु साता प्रतिवचनं न दत्तम् ।
 लीला बहवह-प्रश्ने पृच्छति किन्तु साता
 उत्तरं न ददाति । एतत् दृश्यं लीला

അതീവ ക്രുദ്ധാ അശീത് । തത ദിനം പ്രതി നീതാ
തസ്യ സാതാ ക്വയോഃ ക്രോദ്ധം വർധിതി । പ്രതിദിനം
നീതാ വിദ്യാലയാത് അഗച്ഛാസി സാതാ തസ്യ
ശേവനം കശേതി ।

കതി ദിനാന്തരം നീതാതാഃ പൂവൃത്തി ഭയാനകരം
അശീത് । സാ നമുദി സമുദയം ഇവസ്യ ഉപയോഗം
കുർവ്വനാശീത് । एतत् सर्वं दृश्य तस्य साता
निता अतीव दुःखितो अभवत् ।

" നീതാ, പുത്രി एतत् सर्वं तस्य आशेय
गुणकं न अशീत् " ।

" अहं एतत् सर्वं कशേति । समुദയാत्
विना अहं न जीवासि " നീതാ ക്രോദ്ധേന
അക്രോശാതി । തസ്യ സാതാ एतत् सर्वं श्रुत्वा
അതീവ ദുഃഖിതാ അഭവത് । നമുദി സമുദയം
एतत् लभ्यात् സാ തസ്യ सर्वं धनं
अन्य मानवे ददाति । സാ തസ്യ അധ്യാപനം
സമുദയം നമുദി एतत् कारणेन न कुर्वना-
ശീത് । തസ്യ സാതാ അതീവ ദുഃഖമഭരിതം
जीवितं विधति । निता तस्य मने एतत्
विचार्य " हे भगवन् ! मम पुत्रि

सहयं महरी इव वद्धनात् भवति । एतत्
सर्वस्य कारणं अहं भवति । तत् दिने
अहं नीलायाः वचने प्रतिवचनं न ददाति
इयं कारणे अद्य सा एतत् दृष्टितं अनुभ-
वति । प्रतिदिनं नीलायाः महर्षि उपयोगं
वर्धति । नीला संभाव्य सर्वं धनं महर्षि
उपयोगितुम् ददाति । अपि तस्य साकं
धनं नास्ति ।

" साता... सस साकं धनं नास्ति, तस्य
कनक साता ददाति शीश्वं "।

नीलायाः एतत् वचनं श्रुत्वा साता चकितो
अभवत् ।

" न पुत्रि अहं एतत् कनकं साता न
ददाति " । नीला दुःखेन वदति । किन्तु
नीलायाः एतत् वचनम् श्रुत्वा सा अतीव
क्रुद्धा अभवत् । नीला क्रुद्धेन तस्य
गृहं उपेक्ष्य अन्यतमं ग्रामं गच्छासि ।
तस्य साता एतत् दृश्यं बोधयित्वा
अभवत् । तत् दिनान्तर् निला तस्य
पुत्रिं ना दृश्यति ।

കിനി സാധ്വം പ്രതി മീനാ തന്യ സമ്യ
നഹിർ ബന്ധനേന വിമുക്താ അശീത് ।
ശ്യാ അതീവ ദുഃഖിതാ കിന്തു തന്യ
കാശ്വം സാതാ ദുഃഖം അനുभवതി । ശ്യാ
തന്യ ഗൃഹേ നമ്യം ചലതി । യദാ ശ്യാ
ഗൃഹേ പ്രവിശ്യാ തന്യാ ഏവ ദൃശ്യം പശ്യാ
ശ്യാ ചകിതാ അശീത് । തന്യ സാതാ
ജീവശ്ചിതാ ശ്യാതി । ശ്യാ ദുഃഖേന
സാതാ ചരണസ്വജന്യോഃ ഏവ മനഃ അർപ്പി-
വതി । തന്യ ദൃഷ്ട കർമ്മണി ശ്യാ സാതാ
ക്ഷമാപണം കശേതി । കിന്തു ശ്യാ കർമ്മണി
ക്ഷമാ വഹ്വന്തം സാതാ നാശിതി । ശ്യാ സാതാ
ശ്യാകം ഏകം പത്രികാ ദൃശ്യതി , തത് പത്രികാ
ഏതത് ലിഖതി " അഹം തന്യ ശ്യാ ദൃഷ്ട
കർമ്മ ക്ഷമതി , ഏതത് മമ സാതാ ശ്യാ
ഏതത് സാതാ ശ്യാകം അസന്തോഷം വശതി ।

" ജനനീ ജന്മം അമിശ്വം ।
ശ്യാതിതപി അശീയതി " "